

EL CONTE DE LA RÍNOLS D'OR

Vet aquí una vegada una família de tres óssos que vivien en una petita caseta enmig del bosc. El pare ós, era molt alt i gran, la mare ós era mes petita, però el més petitet dels tres era el seu fill.

Molt ordenat, damunt la taula del menjador hi havia els tres plats amb els seus coberts: El plat més gran era pel pare ós, el plat de mida normal era per la mare ós i el platet petit pel seu fill, l'osset.

Davant la llar de foc, els tres ossos tenien tres cadires. Cada cadira era d'un dels ossos que sempre feien servir la mateixa. La cadira del pare ós, era alta i gran, la de la mare ós, era mitjana i la cadireta del fill ós era petiteta.

A l'habitació hi havia tres llits: Un llit molt gran pel pare ós, un llit mitjà per la mare ós i un llitet menut per l'ós fill.

Un dia que per dinar hi havia sopa, un cop la van servir en els tres plats de la taula, els tres óssos van decidir anar a fer un tomb pel bosc mentre es refredava.

Un cop la família d'óssos es va endinsar en el bosc a la porta de la caseta va aparèixer una noieta boniqueta que tenia el cabell ple de rinxols rossos. Tothom quan la veia l'anomenava, afectuosament: La Rinxols d'or.

La Rinxols d'or, mirant per les finestres va veure que dins de la casa no hi havia ningú, va obrir la porta i va entrar.

La Rinxols d'or va veure els tres plats de sopa damunt la taula. Com que tenia una mica de gana va tastar la sopa del plat més gran. Encara era molt calenta i es va cremar una mica la llengua. Llavors va tastar la sopa del plat mitjà, però la va trobar massa freda. Finalment va tastar la sopa del plat petit. Aquella sopa era perfecta, no era ni massa calenta ni massa freda, així que se la va menjar tota.

Després de menjar la sopa, la Rinxols d'or va voler seure a la cadira gran i la va trobar massa alta. Llavors va seure a la cadira mitjana i la va trobar massa tova. Finalment va seure a la cadira més petita i la va trobar perfecta, ni massa alta ni massa tova, així que s'hi va asseure ben asseguda per descansar una mica. Tot i estar molt còmode, la Rinxols d'or no sabia que aquella cadireta, era massa petita per ella, i en un tres i no res la cadira es va trencar, i va caure a terra.

La Rinxols d'or va continuar tot xafardejant la caseta. Va arribar a l'habitació on hi havia els tres llits. Per començar es va estirar al llit més gran i va trobar que era massa dur. Després es va ajeure al llit mitjà i va trobar que era massa tou. Finalment es va

posar al llit més petit i el va trobar perfecte i de seguida s'hi va quedar completament adormida.

Quan els tres óssos van tornar de la passejada i anaven a menjar la sopa.

El pare ós va dir amb la seva veu ronca:

– Algú ha tastat la meva sopa!

L'óssa mare va dir amb la seva veu, bastant més fina:

– Algú també ha tastat la meva sopa!

I el petit ós va dir amb la seva veueta:

– Doncs algú s'ha menjat tota la meva sopa!

Llavors l'ós pare va veure la seva cadira i va dir:

– Algú s'ha assegut a la meva cadira!

I la mare ós va dir:

– I també a la meva!

I l'osset es va queixar amb veu plorosa:

– Doncs algú s'ha assegut a la meva cadira i l'ha trencat!

I els tres óssos van començar a buscar per tota la caseta.

Quan van arribar al dormitori, el pare ós va exclamar amb la seva forta veu:

– Algú s'ha ficat al meu llit!

La mare ós va cridar encara més:

– Algú s'ha ficat també al meu llit!

I en l'ós petit va exclamar amb la seva veueta:

– Doncs algú s'ha ficat al meu llit i encara hi és!!!!

La Rinxols d'or que estava dormint al llitet, de sobte es va despertar espantada.

I encara es va espantar més quan va veure als tres óssos mirant-la des de costat del llit, així que va fent un salt per sortir del llit i va sortir corrent de la caseta.

Els tres óssos es van quedar bocabadats veient com aquella nena desconeguda havia fugit de casa seva com una esperitada.

I vet aquí un gos, vet aquí un gat, aquest conte ja s'ha acabat.